USTAWA

z dnia 29 lipca 2005 r.

o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym[1)]

(ostatnia zmiana: **Dz.U. z 2009 r., Nr 79, poz. 666**)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1.

1. Ustawa określa:

1) wymagania, jakim powinien odpowiadać sprzęt elektryczny i elektroniczny, zwany dalej „sprzętem",

2) zasady postępowania ze zużytym sprzętem w sposób zapewniający ochronę zdrowia i życia ludzi oraz ochronę środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju

– w celu ograniczenia ilości odpadów powstałych ze sprzętu oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.

2. W sprawach dotyczących postępowania ze zużytym sprzętem w zakresie nieuregulowanym w ustawie stosuje się przepisy o odpadach.

Art. 1a.

[1] **W sprawach dotyczących postępowania z bateriami i akumulatorami oraz ze zużytymi bateriami i zużytymi akumulatorami stanowiącymi przynależność albo część składową sprzętu stosuje się przepisy ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz. U. Nr 79, poz. 666).**

Art. 2.

1. Przepisy ustawy stosuje się do:

1) sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju;

2) zużytego sprzętu.

2. Przepisy art. 7–14, art. 23, art. 24, art. 26, art. 27 i art. 29 dotyczące wprowadzającego sprzęt stosuje się odpowiednio do przedsiębiorcy prowadzącego sprzedaż sprzętu przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość, o których mowa w art. 6 ustawy z dnia 2 marca 2000 r. o ochronie niektórych praw konsumentów oraz o odpowiedzialności za szkodę wyrządzoną przez produkt niebezpieczny (Dz. U. Nr 22, poz. 271, z późn. zm.), z terytorium kraju do państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Rzeczpospolita

Polska lub do państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

1) sprzętu służącego ochronie bezpieczeństwa Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ten sprzęt jest przeznaczony wyłącznie do celów wojskowych;

2) odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2004 r. Nr 161, poz. 1689 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362);

3) sprzętu będącego częścią składową urządzenia, które nie jest sprzętem w rozumieniu przepisów ustawy.

Art. 3.

1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) decyzje związane z gospodarką odpadami – decyzje, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, art. 26 ust. 1 i art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.[2)]), w art. 181 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.[3)]) oraz w art. 7 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z późn. zm.[4)]);

2) import – przywóz sprzętu z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej lub państwem członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu;

3) odzysk – odzysk w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 9 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

4) ponowne użycie – użycie zużytego sprzętu lub jego części składowych w tym samym celu, dla jakiego były zaprojektowane i wykonane;

4a) przedsiębiorca – przedsiębiorcę w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095, z późn. zm.);

5) przetwarzanie – wszystkie czynności podejmowane po przekazaniu zużytego sprzętu do przedsiębiorcy prowadzącego zakład przetwarzania w celu demontażu obejmującego usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w **załączniku nr 2** [2] do ustawy, pocięcie oraz przygotowanie do odzysku lub unieszkodliwiania;

5a) punkt serwisowy – miejsce, w którym jest wykonywana działalność gospodarcza polegająca na naprawie sprzętu;

5b) punkt skupu złomu – miejsce zbierania odpadów metali, którego prowadzący posiada zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania odpadów w postaci zużytego sprzętu;

6) recykling – recykling w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 14 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

7) składnik niebezpieczny – substancję niebezpieczną lub preparat niebezpieczny w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11, poz. 84, z późn. zm.[5)]);

8) sprzedawca detaliczny – przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej zbywa sprzęt w celu użytkowania tego sprzętu;

9) sprzedawca hurtowy – przedsiębiorcę, który w ramach wykonywanej działalności gospodarczej zbywa sprzęt w celu dalszego zbycia tego sprzętu;

10) sprzęt – urządzenie, którego prawidłowe działanie jest uzależnione od dopływu prądu elektrycznego lub od obecności pól elektromagnetycznych oraz mogące służyć do wytwarzania, przesyłu lub pomiaru prądu elektrycznego lub pól elektromagnetycznych i zaprojektowane do użytku przy napięciu elektrycznym nieprzekraczającym 1 000 V dla prądu przemiennego oraz 1 500 V dla prądu stałego, zaliczone do grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy;

10a) umowa finansowania – umowę określającą warunki finansowania produkcji, importu, wewnątrzwspólnotowego nabycia lub wewnątrzwspólnotowej dostawy sprzętu, bez względu na tytuł prawny do tego sprzętu, w tym umowę najmu, dzierżawy, leasingu i pożyczki;

11) unieszkodliwianie odpadów – unieszkodliwianie odpadów w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 21 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

11a) wewnątrzwspólnotowa dostawa – wywóz sprzętu z terytorium kraju na terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;

12) wewnątrzwspólnotowe nabycie – przywóz sprzętu z terytorium innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu wprowadzenia do obrotu na terytorium kraju;

13) wprowadzający sprzęt – przedsiębiorcę, który:

a) produkuje i wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem,

b) wprowadza sprzęt do obrotu pod własnym oznaczeniem wyprodukowany przez innego przedsiębiorcę,

c) importuje sprzęt

– z wyjątkiem przedsiębiorcy, który zapewnia wyłącznie finansowanie zgodne z warunkami określonymi w umowie finansowania;

14) wprowadzenie sprzętu do obrotu – odpłatne albo nieodpłatne udostępnienie sprzętu po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w celu używania lub dystrybucji;

15) zakład przetwarzania – instalację, obiekt budowlany lub jego część, w których jest prowadzone przetwarzanie zużytego sprzętu, w tym demontaż obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy;

16) zbierający zużyty sprzęt:

a) prowadzącego punkt zbierania zużytego sprzętu, w tym punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych, punkt skupu złomu lub zakład przetwarzania,

b) gminną jednostkę organizacyjną prowadzącą działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych i przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych,

c) prowadzącego punkt serwisowy,

d) sprzedawcę detalicznego i sprzedawcę hurtowego;

17) zużyty sprzęt – sprzęt stanowiący odpady w rozumieniu art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

2. Ilekroć w ustawie jest mowa o zużytym sprzęcie pochodzącym z gospodarstw domowych, rozumie się przez to również zużyty sprzęt pochodzący z innych źródeł, który ze względu na charakter i ilość jest podobny do zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Art. 3a.

1.W przypadku gdy wprowadzający sprzęt nie jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6, albo będąc wpisanym do rejestru nie realizuje zgodnie z ustawą obowiązków obciążających wprowadzającego sprzęt, obowiązki, o których mowa w art. 7, art. 13, art. 18, art. 19, art. 21, art. 24, art. 25, art. 27–34, art. 64 oraz art. 67, przejmuje przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia jego sprzętu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia podlega wpisowi do rejestru, o którym mowa w art. 6, i we wniosku o wpis do rejestru podaje dane określone dla wprowadzającego sprzęt.

3. W zakresie, w jakim przedsiębiorca dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia poniósł koszty gospodarowania zużytym sprzętem, przysługuje mu roszczenie w stosunku do wprowadzającego sprzęt, który wprowadził ten sprzęt do obrotu.

Art. 3b.

1. Wprowadzenie sprzętu do obrotu na terytorium kraju następuje z dniem:

1) wydania sprzętu z magazynu lub przekazania osobie trzeciej – w przypadku sprzętu wyprodukowanego na terytorium kraju;

2) wystawienia faktury potwierdzającej wewnątrzwspólnotowe nabycie;

3) przywozu sprzętu na terytorium kraju.

2. Jeżeli z przepisów ust. 1 wynika, że wprowadzenie sprzętu do obrotu na terytorium kraju nastąpiło w dwóch terminach, za dzień wprowadzenia sprzętu do obrotu na terytorium kraju uważa się dzień wcześniejszy.

Art. 4.

Przy ustalaniu ilości i masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju nie uwzględnia się ilości i masy sprzętu, który został wyeksportowany lub stał się przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy dokonanej przez wprowadzającego sprzęt lub innego przedsiębiorcę.

Art. 5.

Demontaż zużytego sprzętu, obejmujący usunięcie z tego sprzętu składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, może być prowadzony wyłącznie w zakładzie przetwarzania.

Rozdział 2

Zadania Inspekcji Ochrony Środowiska

Art. 6.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi rejestr:

1) wprowadzających sprzęt;

2) zbierających zużyty sprzęt;

3) prowadzących zakłady przetwarzania;

4) prowadzących działalność w zakresie recyklingu;

5) prowadzących działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;

6) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Art. 7.

1. Przedsiębiorcy, o których mowa w art. 6 pkt 1–5, przed rozpoczęciem działalności w zakresie:

1) wprowadzania sprzętu,

2) zbierania zużytego sprzętu,

3) przetwarzania,

4) recyklingu,

5) innych niż recykling procesów odzysku

– są obowiązani złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wniosek o wpis do rejestru.

2. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w więcej niż jednym zakresie, o którym mowa w ust. 1, składa jeden wniosek o wpis do rejestru, obejmujący dane wymagane dla wniosków o wpis do rejestru w zakresie wykonywanej działalności.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska wniosek o wpis do rejestru w terminie 14 dni od dnia uzyskania wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego.

4. Przedsiębiorca zagraniczny, będący wprowadzającym sprzęt, składa wniosek, o którym mowa w art. 8 ust. 1, za pośrednictwem osoby upoważnionej do jego reprezentowania zgodnie z art. 87 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej albo za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, z którą zawarł umowę, o której mowa w art. 57 ust. 1, wpisanej do rejestru, o którym mowa w art. 6.

Art. 8.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje wpisu do rejestru na wniosek przedsiębiorcy lub organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera w odniesieniu do:

1) wprowadzającego sprzęt:

a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.

e) informację o umowie z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, informację o masie poszczególnych rodzajów

sprzętu, określonych w załączniku nr 1 do ustawy, który zamierza wprowadzić w danym roku, oraz o formie i wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1;

2) zbierającego zużyty sprzęt:

a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres, a w przypadku gminnej jednostki organizacyjnej – jej nazwę i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał zebrany przez niego zużyty sprzęt,

e) informację o decyzjach związanych z gospodarką odpadami, w tym numer decyzji oraz oznaczenie organu, który wydał decyzję;

3) prowadzącego zakład przetwarzania:

a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) adresy zakładów przetwarzania,

e) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał przyjmowany przez niego zużyty sprzęt,

f) informację o zdolnościach przetwórczych zakładu przetwarzania,

g) informację o decyzjach związanych z gospodarką odpadami, w tym numer decyzji oraz oznaczenie organu, który wydał decyzję,

h) informację o wdrożonym systemie jakości albo o jego braku;

4) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu:

a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) kod i nazwę rodzaju przyjmowanych odpadów,

e) informację o decyzjach związanych z recyklingiem odpadów, w tym numer decyzji oraz oznaczenie organu, który wydał decyzję,

f) informację o stosowanym procesie recyklingu, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,

g) informację o zdolnościach przetwórczych instalacji służącej do recyklingu,

h) informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie recyklingu,

i) informację o wdrożonym systemie jakości albo o jego braku;

5) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku:

a) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) kod i nazwę rodzaju przyjmowanych odpadów,

e) informację o decyzjach związanych z odzyskiem, w tym numer decyzji oraz oznaczenie organu, który wydał decyzję,

f) informację o stosowanym procesie odzysku, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach,

g) informację o zdolnościach przetwórczych instalacji służącej do odzysku,

h) informację o miejscu prowadzenia działalności w zakresie odzysku,

i) informację o wdrożonym systemie jakości albo o jego braku;

6) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego:

a) firmę organizacji oraz oznaczenie jej siedziby i adres,

b) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

c) REGON, o ile taki posiada,

d) wykaz wprowadzających sprzęt, z którymi organizacja zawarła umowy, o których mowa w art. 57 ust. 1, zawierający firmy przedsiębiorców oraz oznaczenia ich siedzib i numery rejestrowe,

e) zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego o wpłacie kwoty równej wysokości kapitału zakładowego organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego na pokrycie tego kapitału.

2a. Do wniosku o wpis do rejestru oraz wniosku o zmianę wpisu do rejestru stosuje się odpowiednio art. 64 Kodeksu postępowania administracyjnego.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska odmawia, w drodze decyzji, wpisu do rejestru, jeżeli wprowadzający sprzęt:

1) nie uiścił opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 9 ust. 1;

2) nie wniósł w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1, jeżeli wprowadza sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych.

4. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–5, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, wniosek o zmianę wpisu do rejestru.

5. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 2 pkt 6, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 30 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana, wniosek o zmianę wpisu do rejestru.

6. Wnioski, o których mowa w ust. 4 i 5, odpowiednio zawierają:

1) numer rejestrowy;

2) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres albo firmę organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz oznaczenie jej siedziby i adres;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;

4) REGON, o ile taki posiada;

5) dane, które uległy zmianie.

7. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1, uwierzytelnioną kopię dowodu uiszczenia opłaty rejestrowej, o której mowa w art. 9 ust. 1.

8. Wprowadzający sprzęt dołącza do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, uwierzytelnioną kopię umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, o ile została zawarta, a w przypadku wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie zawarł takiej umowy – dokument potwierdzający wniesienie zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

9. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w ust. 1, 4 i 5, oraz sposoby ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy wniosków, ułatwienia ich przekazywania oraz zidentyfikowania przedsiębiorcy, w szczególności wprowadzającego sprzęt, dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia i organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Art. 9.

1. Wpis do rejestru wprowadzającego sprzęt podlega opłacie rejestrowej.

2. Wprowadzający sprzęt uiszcza opłatę rejestrową na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

3. Wprowadzający sprzęt wpisany do rejestru uiszcza w terminie do końca lutego każdego roku opłatę roczną na odrębny rachunek bankowy Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska.

4. Opłaty rocznej nie uiszcza się w roku, w którym została uiszczona opłata rejestrowa.

5. Górne stawki opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynoszą 4 000 zł, przy czym dla mikroprzedsiębiorców górna stawka opłaty rejestrowej i opłaty rocznej wynosi 300 zł.

6. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokości stawek:

1) opłaty rejestrowej,

2) opłaty rocznej

– biorąc pod uwagę koszty prowadzenia rejestru i bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3, oraz to, że opłaty te nie powinny stanowić przeszkody w uzyskaniu wpisu do rejestru albo w wykonywaniu działalności, zwłaszcza dla mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.

Art. 10.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska, dokonując wpisu do rejestru, nadaje przedsiębiorcy numer rejestrowy.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska zawiadamia przedsiębiorcę o nadanym numerze rejestrowym.

3. [3] **Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, sposób nadawania numeru rejestrowego, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zidentyfikowania przedsiębiorców wpisanych do rejestru, zapewnienia spójności i ciągłości numeru rejestrowego z numerem rejestrowym nadawanym zgodnie z przepisami ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach oraz wyeliminowaniu sytuacji, w której przedsiębiorcy będą posługiwać się dwoma numerami rejestrowymi.**

Art. 11.

Rejestr zawiera w odniesieniu do:

1) wprowadzającego sprzęt:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1;

2) zbierającego zużyty sprzęt:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 2;

3) prowadzącego zakład przetwarzania:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3;

4) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4;

5) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 5;

6) organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego:

a) numer rejestrowy,

b) dane, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 6.

Art. 12.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

1) prowadzi rejestr w postaci bazy danych zapisanej na informatycznych nośnikach danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. Nr 64, poz. 565, z 2006 r. Nr 12, poz. 65 i Nr 73, poz. 501 oraz z 2008 r. Nr 127, poz. 817), która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami;

2) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane wpisane do rejestru;

3) zapewnia bezpieczeństwo danych wpisanych do rejestru oraz dokumentów, które otrzymał w związku z prowadzeniem rejestru.

2. Dane zawarte w rejestrze są udostępniane w siedzibie Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz na stronie internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska, z wyłączeniem danych o:

1) zdolnościach przetwórczych zakładu przetwarzania oraz instalacji służących do recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku;

2) warunkach umowy, jaką wprowadzający sprzęt zawarł z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego;

3) zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

Art. 13.

1. W przypadku zakończenia działalności, o której mowa w art. 7 ust. 1, przedsiębiorca jest obowiązany złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności, wniosek o wykreślenie z rejestru.

2. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego organizacja ta jest obowiązana złożyć do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie 7 dni, wniosek o wykreślenie z rejestru.

3. Wnioski, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiednio zawierają:

1) numer rejestrowy;

2) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres albo firmę organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz oznaczenie jej siedziby i adres;

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;

4) REGON, o ile taki posiada;

5) datę zaprzestania wykonywania działalności albo datę otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

4. Wykreślenia przedsiębiorcy i organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego z rejestru dokonuje, w drodze decyzji, Główny Inspektor Ochrony Środowiska.

Art. 14.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia przedsiębiorcy z rejestru w przypadku:

1) nieuiszczenia przez wprowadzającego sprzęt opłaty rocznej, o której mowa w art. 9 ust. 3;

2) cofnięcia lub wygaśnięcia decyzji związanej z gospodarką odpadami;

3) niewniesienia w wymaganej wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1;

4) stwierdzenia rażących nieprawidłowości w wykonywaniu obowiązków określonych w przepisach ustawy;

5) stwierdzenia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej, o której mowa w art. 7 ust. 1.

Art. 14a.

Główny Inspektor Ochrony Środowiska dokonuje z urzędu, w drodze decyzji, wykreślenia organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego z rejestru w przypadku nieutrzymywania na odrębnym rachunku bankowym kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, o którym mowa w art. 59 ust. 1.

Art. 15.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska weryfikuje dane zawarte w sprawozdaniach, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 40 ust. 1, art. 51 ust. 1, art. 56 ust. 1 i art. 67 ust. 1.

2. Główny Inspektor Ochrony Środowiska analizuje funkcjonowanie systemu gospodarki zużytym sprzętem, wykorzystując dane, o których mowa w ust. 1.

3. Na podstawie danych, o których mowa w ust. 1, oraz zbiorczych informacji o wynikach kontroli, o których mowa w art. 16 ust. 2, Główny Inspektor Ochrony Środowiska prowadzi bazę danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, która może stanowić część innych baz danych z zakresu ochrony środowiska, w tym gospodarki odpadami.

4. Główny Inspektor Ochrony Środowiska:

1) archiwizuje, przechowuje i przetwarza dane wpisane do bazy danych, o której mowa w ust. 3;

2) zapewnia bezpieczeństwo danych wpisanych do bazy danych, o której mowa w ust. 3, oraz dokumentów, które otrzymał w związku z prowadzeniem tej bazy.

5. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska, w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczą dane, roczny raport o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem.

6. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia:

1) niezbędny zakres informacji objętych obowiązkiem zbierania i przetwarzania,

2) sposób prowadzenia bazy danych, o której mowa w ust. 3,

3) wzór raportu o funkcjonowaniu systemu gospodarki zużytym sprzętem

– kierując się potrzebą ujednolicenia systemu zbierania i przetwarzania danych oraz koniecznością oceny funkcjonowania systemu gospodarki zużytym sprzętem.

Art. 16.

1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska co najmniej raz w roku przeprowadza kontrolę zakładu przetwarzania.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego, zbiorczą informację o wynikach kontroli, o których mowa w ust. 1, za poprzedni rok kalendarzowy.

Art. 17.

1. Wykonywanie zadań określonych w art. 10 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 oraz art. 15 ust. 2–5 Główny Inspektor Ochrony Środowiska, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw środowiska, może powierzyć, w drodze umowy, osobie prawnej reprezentującej wprowadzających sprzęt, którzy posiadają łącznie nie mniej niż 75 % udziału w masie wprowadzanego sprzętu.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna określać w szczególności:

1) sposób wykonywania oraz finansowania zadań powierzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;

2) sposób zabezpieczania i archiwizowania dokumentów i danych, posiadanych przez osobę prawną, o której mowa w ust. 1, w związku z wykonywaniem umowy;

3) sposób sprawowania przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska nadzoru nad osobą prawną, o której mowa w ust. 1;

4) przypadki, w jakich umowa wygasa lub ulega rozwiązaniu.

3. Informacje o zawarciu, rozwiązaniu i wygaśnięciu umowy, o której mowa w ust. 1, są publikowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", w ciągu 60 dni odpowiednio od zawarcia, rozwiązania albo wygaśnięcia tej umowy.

4. W obwieszczeniu, o którym mowa w ust. 3, podaje się:

1) firmę, oznaczenie siedziby i adres osoby prawnej, o której mowa w ust. 1;

2) informację o zadaniach powierzonych przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska;

3) datę rozpoczęcia wykonywania powierzonych zadań albo datę zakończenia ich wykonywania z powodu wygaśnięcia albo rozwiązania umowy.

5. W terminie 30 dni od dnia zaprzestania wykonywania działalności przez osobę prawną, o której mowa w ust. 1, albo od dnia wygaśnięcia albo rozwiązania umowy, o której mowa w ust. 1, osoba prawna jest obowiązana do przekazania Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska dokumentów powierzonych oraz posiadanych w związku z wykonywaniem powierzonych zadań oraz bazy danych, o której mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1.

6. Wykonanie obowiązków, o których mowa w ust. 5, podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2002 r. Nr 110, poz. 968, z późn. zm.[6)]).

Rozdział 3

Zabezpieczenie finansowe

Art. 18.

1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych w przypadku:

1) niezawarcia umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,

2) wygaśnięcia lub rozwiązania umowy z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego,

3) otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

– jest obowiązany do wniesienia zabezpieczenia finansowego na dany rok kalendarzowy, przeznaczonego na sfinansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, powstałego z tego samego rodzaju sprzętu, określonego w załączniku nr 1 do ustawy, który został przez niego wprowadzony.

2. Podstawę obliczenia wysokości zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1, stanowi w przypadku:

1) wprowadzającego sprzęt, który nie jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6 – masa sprzętu, który zamierza wprowadzić w danym roku kalendarzowym;

2) wprowadzającego sprzęt wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6 – masa sprzętu wprowadzonego w poprzednim roku kalendarzowym.

3. Wysokość zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w ust. 1, oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej dotyczącej recyklingu zużytego sprzętu oraz masy sprzętu, o której mowa w ust. 2.

4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6, wnosi zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, w terminie do dnia 30 czerwca roku, którego dotyczy to zabezpieczenie.

5. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie jest wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6, wnosi zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w ust. 1, przed złożeniem wniosku o wpis do rejestru.

Art. 19.

1. Zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, może mieć formę:

1) depozytu wpłacanego na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

2) umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wprowadzającego sprzęt za niewykonanie obowiązku zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu oraz złożenia polisy lub innego dokumentu potwierdzającego zawarcie tej umowy do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej;

3) gwarancji bankowej złożonej do Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

2. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, albo gwarancja bankowa, o której mowa w ust. 1 pkt 3, powinny stwierdzać, że w razie niewykonywania obowiązku zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu zakład ubezpieczeń albo bank ureguluje zobowiązania na rzecz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

3. W przypadku wnoszenia zabezpieczenia finansowego w formie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, lub gwarancji bankowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, gwarantem może być wyłącznie instytucja finansowa upoważniona do gwarantowania długu celnego.

3a. Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przekazuje do Głównego Inspektora Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca, informację o złożonym zabezpieczeniu finansowym, o którym mowa w art. 18 ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Głównego Inspektora Ochrony Środowiska i Prezesa Zarządu Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady współpracy pomiędzy instytucjami finansowymi, o których mowa w ust. 3, a Głównym Inspektorem Ochrony Środowiska i Narodowym Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz wzory formularzy zabezpieczenia finansowego w formie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2, i gwarancji bankowej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, w celu zapewnienia sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

5. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, termin powstania obowiązku ubezpieczenia, biorąc w szczególności pod uwagę konieczność zapewnienia sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

Art. 20.

1. Główny Inspektor Ochrony Środowiska w terminie do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku, w którym wniesiono zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, dokonuje rozliczenia tego zabezpieczenia.

2. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych nie osiągnął wymaganych poziomów zbierania, odzysku lub recyklingu zużytego sprzętu oraz nie wniósł opłaty produktowej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o przeznaczeniu środków pochodzących z zabezpieczenia finansowego, o którym mowa w art. 18 ust. 1, na poczet pokrycia tej opłaty produktowej.

3. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wskazał w sprawozdaniu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2, że osiągnął wymagane poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego.

4. Jeżeli wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wniósł zabezpieczenie finansowe w wysokości wyższej niż opłata produktowa wskazana w rocznym sprawozdaniu, o którym mowa w art. 67 ust. 1, Główny Inspektor Ochrony Środowiska orzeka, w drodze decyzji, o zwrocie wniesionego przez niego zabezpieczenia finansowego w wysokości wynikającej z różnicy pomiędzy środkami należnymi z zabezpieczenia finansowego a należną opłatą produktową.

5. Wydanie decyzji, o których mowa w ust. 3 i 4, nie stanowi przeszkody do wydania decyzji, o której mowa w art. 69 ust. 1.

Rozdział 4

Obowiązki wprowadzającego sprzęt

Art. 21.

Wprowadzający sprzęt jest obowiązany umieszczać numer rejestrowy na fakturach i innych dokumentach sporządzanych w związku z wykonywaniem działalności gospodarczej.

Art. 22.

1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany dołączyć do tego sprzętu informację dotyczącą:

1) zakazu umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami, wraz z wyjaśnieniem znaczenia oznakowania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy;

2) potencjalnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzi wynikających z obecności składników niebezpiecznych w sprzęcie;

3) (uchylony).

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany informować o:

1) systemie zbierania zużytego sprzętu;

2) roli, jaką gospodarstwo domowe spełnia w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.

Art. 23.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do umieszczenia na sprzęcie oznakowania, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy. Oznakowanie oznacza, że sprzęt został wprowadzony do obrotu po dniu 13 sierpnia 2005 r.

2. Wprowadzany do obrotu sprzęt powinien być oznakowany w sposób umożliwiający identyfikację jego producenta.

3. Oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, powinno być umieszczone w sposób wyraźny, czytelny i trwały.

4. Jeżeli jest to uzasadnione wielkością lub funkcją sprzętu, oznakowanie, o którym mowa w ust. 1 i 2, może być umieszczone na opakowaniu zbiorczym, na instrukcji użycia lub na gwarancji sprzętu.

Art. 23a.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany prowadzić publiczne kampanie edukacyjne.

2. Obowiązek określony w ust. 1 może być według wyboru wprowadzającego sprzęt wykonywany samodzielnie lub za pośrednictwem organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

3. Obowiązek określony w ust. 1, przeniesiony przez wprowadzającego sprzęt na organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, uznaje się za wykonywany w ramach art. 58 ust. 3.

4. Wprowadzający sprzęt samodzielnie wykonując obowiązek określony w ust. 1:

1) przeznacza na publiczne kampanie edukacyjne albo

2) przekazuje, w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku, na wyodrębniony rachunek Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej

– co najmniej 0,1 % swoich przychodów z tytułu wprowadzenia sprzętu osiąganych w danym roku kalendarzowym; poniesione wydatki stanowią koszt uzyskania przychodu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.).

Art. 24.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o ilości i masie sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju, z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.

2. W przypadku zakończenia działalności wprowadzający sprzęt składa sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania tej działalności.

3. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdania, ułatwiania jego przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt.

Art. 25.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany zapewnić, aby z chwilą sprzedaży sprzętu nabywcom nie były przedstawiane poszczególne koszty zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu, z zastrzeżeniem ust. 2–6.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, w przypadku sprzętu określonego w grupach 1, 2 i 4–6 w załączniku nr 1 do ustawy, przekazuje sprzedawcom detalicznym i sprzedawcom hurtowym informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

3. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 2, stanowiące część ceny sprzętu, są uwidaczniane jako składnik tej ceny nabywcom.

4. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, w przypadku sprzętu określonego w grupach 3 i 7–10 w załączniku nr 1 do ustawy, może przekazać sprzedawcom detalicznym i sprzedawcom hurtowym informację o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

5. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 4, stanowiące część ceny sprzętu, mogą być uwidocznione jako składnik tej ceny nabywcom.

6. Koszty gospodarowania odpadami, o których mowa w ust. 2 i 4, nie mogą przekraczać kosztów faktycznie ponoszonych przez wprowadzającego sprzęt.

7. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych są obowiązani do informowania, w sposób określony w ust. 3 i 5, nabywców sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w ust. 2 i 4, jeżeli taką informację uzyskali od wprowadzającego sprzęt.

Art. 26.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do opracowania, przeznaczonej dla prowadzących zakłady przetwarzania i prowadzących działalność w zakresie recyklingu, informacji dotyczącej ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu, w terminie 12 miesięcy od dnia wprowadzenia nowego typu sprzętu.

2. Informacja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

1) określenie części składowych sprzętu, które mogą być przeznaczone do ponownego użycia;

2) wskazanie umiejscowienia w sprzęcie składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy, które powinny zostać usunięte z tego sprzętu.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przekazania prowadzącemu zakład przetwarzania i prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu informacji, o której mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie informacji.

4. Informacja, o której mowa w ust. 1, jest sporządzana w formie pisemnej albo w formie elektronicznej na informatycznym nośniku danych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne i jest przeznaczona wyłącznie dla prowadzącego zakład przetwarzania i prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.

5. (uchylony).

Art. 27.

Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych.

Art. 27a.

1. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do osiągania minimalnych rocznych poziomów zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych, w których łączna masa metali, minerałów, szkła lub drewna przekracza 90 % masy wyrobu.

2. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych wpisany do rejestru, o którym mowa w art. 6, liczy poziomy zbierania, o których mowa w ust. 1, w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w poprzednim roku kalendarzowym. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który rozpoczyna działalność w danym roku kalendarzowym, liczy poziomy zbierania, o których mowa w ust. 1, w stosunku do sprzętu wprowadzonego do obrotu na terytorium kraju w tym roku kalendarzowym.

3. Wprowadzający sprzęt liczy poziomy zbierania na podstawie masy zużytego sprzętu powstałego z grupy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu na terytorium kraju. Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5 w załączniku nr 1 do ustawy liczy poziomy zbierania w podziale na rodzaje 1 i 6 oraz rodzaje 2–5.

4. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, określi, w drodze rozporządzenia, minimalne roczne poziomy zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, uwzględniając:

1) potrzebę osiągnięcia minimalnego poziomu zbierania zużytego sprzętu wynikającego z przepisów prawa Unii Europejskiej;

2) ilości wprowadzanego sprzętu do obrotu na terytorium kraju;

3) działania na rzecz konkurencyjności polskiej gospodarki;

4) poziom rozwoju infrastruktury niezbędnej w procesie zbierania zużytego sprzętu.

Art. 28.

Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zapewnienia zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, jeżeli ten sprzęt powstał ze sprzętu wprowadzonego na terytorium kraju:

1) po dniu 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek dotyczy wprowadzającego sprzęt w stosunku do sprzętu, który został przez niego wprowadzony;

2) do dnia 13 sierpnia 2005 r. – obowiązek dotyczy wprowadzającego sprzęt tej samej grupy określonej w załączniku nr 1 do ustawy, proporcjonalnie do jego udziału w masie wprowadzonego sprzętu.

Art. 29.

1. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany do zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe:

1) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju po dniu 13 sierpnia 2005 r.;

2) powstałego ze sprzętu wprowadzonego przez niego na terytorium kraju do dnia 13 sierpnia 2005 r., jeżeli zużyty sprzęt jest zastępowany przez sprzęt tego samego rodzaju co sprzęt dostarczony przez tego wprowadzającego lub sprzęt spełniający te same funkcje co sprzęt dostarczony przez tego wprowadzającego, przy czym finansowanie zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania tego sprzętu może być również ponoszone przez jego użytkownika w zakresie określonym w umowie zawartej między wprowadzającym sprzęt i użytkownikiem.

2. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych i użytkownik tego sprzętu są obowiązani przekazywać zużyty sprzęt do zbierającego zużyty sprzęt lub zakładu przetwarzania, wpisanych do rejestru, o którym mowa w art. 6.

Art. 30.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do osiągnięcia następujących poziomów:

1) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu ujętego w grupach 1 i 10 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) odzysku – 80 % masy zużytego sprzętu oraz

b) recyklingu części składowych, materiałów i substancji pochodzących ze zużytego sprzętu – 75 % masy zużytego sprzętu;

2) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu ujętego w grupach 3 i 4 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) odzysku – 75 % masy zużytego sprzętu oraz

b) recyklingu części składowych, materiałów i substancji pochodzących ze zużytego sprzętu – 65 % masy zużytego sprzętu;

3) dla zużytego sprzętu powstałego ze sprzętu ujętego w grupach 2, 5–7 i 9 określonych w załączniku nr 1 do ustawy:

a) odzysku – 70 % masy zużytego sprzętu oraz

b) recyklingu części składowych, materiałów i substancji pochodzących ze zużytego sprzętu – 50 % masy zużytego sprzętu;

4) dla zużytych gazowych lamp wyładowczych – recyklingu części składowych, materiałów i substancji pochodzących ze zużytych lamp wyładowczych w wysokości 80 % masy tych zużytych lamp.

2. Do masy odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi wlicza się:

1) masę zużytego sprzętu przekazanego do ponownego użycia;

2) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przekazanych do ponownego użycia.

3. Przez masę zużytego sprzętu, o której mowa w ust. 1, należy rozumieć masę zużytego sprzętu zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.

4. Przy obliczaniu poziomów odzysku zużytego sprzętu do odzysku zalicza się procesy odzysku oznaczone jako R1–R9 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

5. Przy obliczaniu poziomów recyklingu zużytego sprzętu do recyklingu zalicza się procesy odzysku oznaczone jako R2–R9 w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

6. Minister właściwy do spraw środowiska może określić, w drodze rozporządzenia, sposoby obliczania poziomów odzysku i recyklingu zużytego sprzętu, o których mowa w ust. 1, kierując się potrzebą ułatwienia obliczania tych poziomów.

Art. 31.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska:

1) w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu;

2) [4] **w terminie do dnia 15 marca po roku, w którym nastąpiło zebranie lub odzysk, w tym recykling, zużytego sprzętu, sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu.**

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdań, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt.

Art. 32.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do prowadzenia dodatkowej ewidencji obejmującej informacje dotyczące ilości i masy wprowadzonego sprzętu.

2. Wprowadzający sprzęt oblicza osiągnięte poziomy zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu na podstawie dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1.

3. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do przechowywania dodatkowej ewidencji, o której mowa w ust. 1, oraz zaświadczeń o zużytym sprzęcie, o których mowa w art. 50 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą.

Art. 33.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do zawarcia umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania, wpisanymi do rejestru, o którym mowa w art. 6, o zdolnościach przetwórczych umożliwiających przetworzenie zebranego zużytego sprzętu.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna być zawarta w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

3. Wprowadzający sprzęt w przypadku:

1) cofnięcia decyzji w zakresie gospodarki odpadami przedsiębiorcy prowadzącemu zakład przetwarzania,

2) rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, o której mowa w ust. 1

– jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia cofnięcia decyzji lub rozwiązania lub wygaśnięcia umowy, zapewnić realizację obowiązku, o którym mowa w ust. 1.

4. **Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 marca każdego roku, wykazu zakładów przetwarzania, z których prowadzącymi zawarł umowę, o której mowa w ust. 1, zawierającego:** [5]

1) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada;

3) REGON, o ile taki posiada;

4) adresy zakładów przetwarzania;

5) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał przyjmowany przez prowadzącego zakład przetwarzania zużyty sprzęt;

6) informację o zdolnościach przetwórczych zakładów przetwarzania;

7) wskazanie, na jaki okres zawarto umowy z prowadzącymi zakłady przetwarzania.

5. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór wykazu, o którym mowa w ust. 4, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy wykazów, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt.

Art. 34.

Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5, rodzaje 2–5, w załączniku nr 1 do ustawy jest obowiązany do przekazania, w drodze umowy, organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązków określonych w ustawie, z wyłączeniem obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 4, 7 i 8, art. 9 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1, art. 21–23, art. 25 i 26.

Rozdział 5

Obowiązki użytkownika sprzętu

Art. 35

. Użytkownik sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych jest obowiązany do oddania zużytego sprzętu zbierającemu zużyty sprzęt.

Art. 36.

Zabrania się umieszczania zużytego sprzętu łącznie z innymi odpadami.

Rozdział 6

Obowiązki zbierającego zużyty sprzęt

Art. 37.

Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do:

1) selektywnego zbierania zużytego sprzętu;

2) przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych bez pobierania opłaty, z zastrzeżeniem art. 42 ust. 1 i art. 42a ust. 1.

Art. 37a.

1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany przyjąć każdy przekazywany przez użytkownika zużyty sprzęt, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Sprzedawca detaliczny, sprzedawca hurtowy oraz prowadzący punkt serwisowy może odmówić przyjęcia zużytego sprzętu w przypadku, gdy stwarza on zagrożenie dla zdrowia lub życia osób przyjmujących zużyty sprzęt.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany zachować niezbędne środki ostrożności, aby chronić zdrowie i bezpieczeństwo pracowników.

Art. 37b.

Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany zapewnić, aby transport zużytego sprzętu do zakładu przetwarzania był prowadzony w sposób umożliwiający ponowne użycie sprzętu lub jego części składowych oraz odzysk, w tym recykling, materiałów oraz substancji pochodzących ze zużytego sprzętu.

Art. 38.

Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany przekazać zebrany zużyty sprzęt prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru, o którym mowa w art. 6.

Art. 39.

1. Zbierający zużyty sprzęt, z wyjątkiem punktu serwisowego oraz sprzedawcy detalicznego i sprzedawcy hurtowego, jest obowiązany przekazać wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta, na terytorium którego działa, w terminie 30 dni od dnia podjęcia działalności, informację zawierającą:

1) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres zbierającego zużyty sprzęt;

2) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu, z wyłączeniem punktów sprzedaży sprzętu oraz punktów serwisowych.

2. W przypadku zmiany danych, o których mowa w ust. 1, zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany poinformować o tym wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, na terenie którego działa, w terminie 30 dni od dnia nastąpienia zmiany.

3. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany poinformować wójta, burmistrza albo prezydenta miasta, na terenie którego działa, o zakończeniu działalności, w terminie 30 dni od dnia trwałego zaprzestania jej wykonywania.

Art. 40.

1. Zbierający zużyty sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do prowadzącego zakład przetwarzania zużytego sprzętu.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdania, ułatwiania jego przekazywania oraz zidentyfikowania zbierającego zużyty sprzęt.

Art. 41.

Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych są obowiązani do:

1) sprzedaży wyłącznie sprzętu wprowadzanego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt zarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6;

2) umieszczenia w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu;

3) sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych wraz z dołączoną informacją, o której mowa w art. 22 ust. 1, i oznakowanego zgodnie z art. 23.

Art. 42.

1. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy są obowiązani przy sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu w ilości nie większej niż sprzedawany nowy sprzęt, jeżeli zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju.

2. Sprzedawca detaliczny jest obowiązany do nieodpłatnego przekazania przyjętego zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 1, prowadzącemu zakład przetwarzania lub sprzedawcy hurtowemu.

3. Sprzedawca hurtowy jest obowiązany do nieodpłatnego przekazania przyjętego zużytego sprzętu, o którym mowa w ust. 1, prowadzącemu zakład przetwarzania.

Art. 42a.

1. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany, w przypadku gdy naprawa przyjętego do punktu serwisowego sprzętu jest niemożliwa ze względów technicznych lub właściciel sprzętu uzna, że naprawa sprzętu jest dla niego nieopłacalna, do nieodpłatnego przyjęcia zużytego sprzętu.

2. Prowadzący punkt serwisowy jest obowiązany do umieszczenia w punkcie serwisowym informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Rozdział 7

Obowiązki prowadzącego zakład przetwarzania

Art. 43.

Prowadzący zakład przetwarzania powinien zapewniać bezpieczne dla środowiska i zdrowia ludzi przetwarzanie zużytego sprzętu oraz powstających z niego odpadów.

Art. 44.

1. Prowadzący zakład przetwarzania, który zawarł umowę, o której mowa w art. 33 ust. 1, jest obowiązany do przyjęcia zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt bez pobierania opłaty.

2. Prowadzący zakład przetwarzania po przyjęciu zużytego sprzętu jest obowiązany do niezwłocznego usunięcia składników niebezpiecznych, materiałów i części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy.

Art. 45.

Miejsce, w którym prowadzący zakład przetwarzania magazynuje zużyty sprzęt, powinno być wyposażone w:

1) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;

2) zadaszenie zapobiegające oddziaływaniu czynników atmosferycznych;

3) zabezpieczenie uniemożliwiające dostęp osobom postronnym.

Art. 46.

Zakład przetwarzania powinien być wyposażony w:

1) urządzenie ważące do ustalenia masy odpadów;

2) magazyn na zdemontowane części składowe przeznaczone do ponownego użycia;

3) pojemniki do magazynowania baterii, kondensatorów zawierających PCB w rozumieniu art. 3 ust. 3 pkt 12 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz innych odpadów zawierających składniki niebezpieczne, o ile w procesie przetwarzania powstają takie odpady;

4) nieprzepuszczalne podłoża wraz z urządzeniami do usuwania wycieków, separatorem cieczy, o ile w czasie magazynowania może nastąpić wyciek;

5) urządzenia zapewniające oczyszczenie wód opadowych i roztopowych w stopniu określonym w art. 41, 45 i 45a ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.[7)]).

Art. 47.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu lub prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6.

2. Prowadzący zakład przetwarzania może dokonać eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi do instalacji spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

3. Odpady powstałe w wyniku przetworzenia zużytego sprzętu nieprzekazane do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

4. [6] **Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do przekazania zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów.**

Art. 48.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany podać we wniosku o wydanie decyzji w zakresie gospodarki odpadami lub w informacji o wytwarzanych odpadach oraz o sposobach gospodarowania wytworzonymi odpadami, o których mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

2. W decyzjach, o których mowa w ust. 1, podaje się numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Art. 49.

Prowadzący zakład przetwarzania w dokumentach sporządzanych na potrzeby ewidencji odpadów i w zbiorczych zestawieniach danych, o których mowa w art. 36 i 37 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach, jest obowiązany podać numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstał przetwarzany przez niego zużyty sprzęt.

Art. 50.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany, w terminie do dnia 20 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 10 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, wydać wprowadzającemu sprzęt, z którym zawarł umowę dotyczącą przetwarzania odpadów, zaświadczenie o zużytym sprzęcie zawierające następujące informacje:

1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;

2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;

3) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;

4) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego zakład przetwarzania;

5) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;

6) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;

7) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania;

8) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

9) REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

10) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile taki posiada;

11) REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile taki posiada;

12) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile taki posiada;

13) REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile taki posiada;

14) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu określone w załączniku nr 1 do ustawy, z którego powstaje przetwarzany przez niego zużyty sprzęt;

15) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

16) oznaczenie innego niż recykling procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

17) oznaczenie procesu unieszkodliwiania, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 6 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach;

18) masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania;

19) masę zużytego sprzętu przekazanego do ponownego użycia;

20) masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przekazanych do ponownego użycia;

21) masę przetworzonego zużytego sprzętu;

22) masę odpadów wyeksportowanych w celu poddania procesom odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania;

23) masę odpadów poddanych wewnątrzwspólnotowej dostawie w celu poddania procesom odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania;

24) masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i poddanych innym niż recykling procesom odzysku;

25) masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu.

1a. Prowadzący zakład przetwarzania w zaświadczeniu o zużytym sprzęcie, o którym mowa w ust. 1, sporządzanym za okres od 1 lipca do 31 grudnia danego roku, może uwzględnić:

1) masę zużytego sprzętu oraz masę części składowych pochodzących ze zużytego sprzętu przekazanych do ponownego użycia do dnia 15 lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od 1 lipca do 31 grudnia danego roku;

2) masę zużytego sprzętu przetworzonego oraz masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i innym niż recykling procesom odzysku do końca lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od 1 lipca do 31 grudnia danego roku;

3) masę odpadów powstałych ze zużytego sprzętu wyeksportowanych oraz będących przedmiotem wewnątrzwspólnotowej dostawy w celu poddania odpadów procesom odzysku, w tym recyklingowi, do końca lutego następnego roku, w przypadku gdy pochodzą ze zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania w okresie od 1 lipca do 31 grudnia danego roku.

2. Prowadzący zakład przetwarzania sporządza zaświadczenie o zużytym sprzęcie w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje wprowadzający sprzęt, drugi jest przekazywany Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a trzeci pozostaje u prowadzącego zakład przetwarzania.

3. Masę zużytego sprzętu przyjętego do zakładu przetwarzania ustala się na podstawie kart przekazania odpadu.

4. Masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych recyklingowi i poddanych innym niż recykling procesom odzysku ustala się odpowiednio na podstawie zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku.

5. Masę odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu poddanych unieszkodliwianiu ustala się na podstawie kart przekazania odpadu sporządzonych przez prowadzącego zakład przetwarzania, potwierdzonych przez prowadzącego działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

6. W przypadku eksportu odpadów w celu poddania ich odzyskowi lub recyklingowi przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przekazać

wprowadzającemu sprzęt pisemne oświadczenie, że odzysk lub recykling odbywa się w instalacjach spełniających wymagania nie niższe niż określone dla instalacji eksploatowanych na terytorium kraju.

7. Zaświadczenia o zużytym sprzęcie i oświadczenia, o których mowa w ust. 6, mogą być wydawane wyłącznie przez prowadzącego zakład przetwarzania, wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.

8. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia o zużytym sprzęcie oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia danych zawartych w zaświadczeniu i formy zaświadczenia oraz ułatwienia jego przekazywania.

Art. 51.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania zawierającego informacje o:

1) masie przyjętego przez prowadzącego zakład przetwarzania sprzętu, z którego powstał zużyty sprzęt, wraz z podaniem numeru i nazwy grupy oraz numeru i nazwy rodzaju tego sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy;

2) rodzajach i masie odpadów powstałych z przetworzenia zużytego sprzętu, przekazanych prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku i prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdania, ułatwiania jego przekazywania oraz zidentyfikowania prowadzącego zakład przetwarzania.

Art. 52.

Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany przechowywać zaświadczenia o zużytym sprzęcie, zaświadczenia potwierdzające recykling, zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku oraz sprawozdania, o których mowa w art. 51 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia i sprawozdania.

Rozdział 8

Obowiązki prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku

Art. 53.

1. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające recykling na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego

odpady do recyklingu, w terminie do dnia 10 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do końca lutego za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku.

2. Zaświadczenie potwierdzające recykling zawiera:

1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;

2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;

3) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego zakład przetwarzania;

4) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie recyklingu;

5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

6) REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile taki posiada;

8) REGON prowadzącego działalność w zakresie recyklingu, o ile taki posiada;

9) kod i nazwę rodzaju oraz masę przyjmowanych do recyklingu odpadów;

10) oznaczenie procesu recyklingu, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

3. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu sporządza zaświadczenie potwierdzające recykling w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady do recyklingu, drugi jest przekazywany Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a trzeci pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie recyklingu.

4. Zaświadczenia potwierdzające recykling mogą być wydawane wyłącznie przez prowadzącego działalność w zakresie recyklingu wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.

5. Prowadzący działalność w zakresie recyklingu jest obowiązany przechowywać zaświadczenia potwierdzające recykling oraz sprawozdania, o których mowa w art. 56 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia i sprawozdania.

Art. 54.

1. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany wydać zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku na wniosek prowadzącego zakład przetwarzania przekazującego odpady do innych niż recykling procesów odzysku, w terminie do dnia 10 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do końca lutego za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku.

2. Zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku zawiera:

1) numer rejestrowy prowadzącego zakład przetwarzania;

2) numer rejestrowy prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;

3) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego zakład przetwarzania;

4) firmę, oznaczenie siedziby i adres prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku;

5) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

6) REGON prowadzącego zakład przetwarzania, o ile taki posiada;

7) numer identyfikacji podatkowej (NIP) prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile taki posiada;

8) REGON prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku, o ile taki posiada;

9) kod i nazwę rodzaju oraz masę przyjmowanych do innych niż recykling procesów odzysku odpadów;

10) oznaczenie innego niż recykling procesu odzysku, z podaniem typu procesu określonego w załączniku nr 5 do ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

3. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku sporządza zaświadczenie potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku w trzech egzemplarzach, z których pierwszy otrzymuje prowadzący zakład przetwarzania przekazujący odpady do innych niż recykling procesów odzysku, drugi jest przekazywany Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, a trzeci pozostaje u prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

4. Zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku mogą być wydawane wyłącznie przez prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku wpisanego do rejestru, o którym mowa w art. 6.

5. Prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku jest obowiązany przechowywać zaświadczenia potwierdzające inne niż recykling procesy odzysku oraz sprawozdania, o których mowa w art. 56 ust. 1, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dotyczą te zaświadczenia i sprawozdania.

Art. 55.

Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia potwierdzającego recykling oraz wzór zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling

procesy odzysku, kierując się potrzebą ujednolicenia danych zawartych w zaświadczeniach i formy zaświadczeń oraz ułatwienia ich przekazywania.

Art. 56.

1. [7] **Prowadzący działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzący działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku są obowiązani do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 31 lipca za okres od 1 stycznia do 30 czerwca i do dnia 15 marca za okres od 1 lipca do 31 grudnia każdego roku, sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych odpowiednio recyklingowi lub innym niż recykling procesom odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu.**

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzory sprawozdań, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdań, ułatwiania ich przekazywania oraz zidentyfikowania prowadzącego działalność w zakresie recyklingu oraz prowadzącego działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku.

Rozdział 9

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego

Art. 57.

1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest spółką akcyjną utworzoną przez wprowadzających sprzęt lub reprezentujące ich związki pracodawców lub izby gospodarcze w celu realizacji określonych w ustawie obowiązków przejętych na podstawie umów od wprowadzających sprzęt, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Akcjonariuszami organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie podmioty, o których mowa w ust. 1.

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może przejąć obowiązków, o których mowa w art. 7 ust. 1 i 2, art. 8 ust. 4, 7 i 8, art. 9 ust. 2 i 3, art. 13 ust. 1, art. 21–23, art. 25, art. 26 i art. 32 ust. 1.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, przejmując obowiązki od wprowadzającego sprzęt, o których mowa w ust. 1, jest obowiązana przejąć obowiązki, o których mowa w art. 33 ust. 1.

5. Przepisów ust. 3 nie stosuje się w przypadku przejmowania obowiązków od przedsiębiorcy zagranicznego.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wchodzi w prawa i obowiązki wprowadzającego sprzęt danej grupy, określonej zgodnie z załącznikiem nr 1 do ustawy, wskazanej w zawartej z nim umowie.

7. Sprawozdania przedkładane Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, wynikające z przejętych od

wprowadzających sprzęt obowiązków, mogą zawierać zbiorcze dane dotyczące wszystkich wprowadzających sprzęt, od których obowiązki te zostały przejęte, z zastrzeżeniem ust. 8.

8. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w art. 24 ust. 1, Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska oddzielnie dla każdego wprowadzającego sprzęt, od którego przejęła obowiązki.

Art. 58.

1. Przedmiotem działania organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest wyłącznie działalność związana z organizowaniem, zarządzaniem lub prowadzeniem przedsięwzięć związanych ze zbieraniem, przetwarzaniem, recyklingiem i innymi niż recykling procesami odzysku oraz unieszkodliwianiem zużytego sprzętu, w tym publiczne kampanie edukacyjne.

2. Firma organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego zawiera oznaczenie „organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego".

3. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznacza na publiczne kampanie edukacyjne co najmniej 5 % swoich przychodów. Wydatki poniesione na ten cel przez organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego muszą być udokumentowane.

Art. 58a.

1. Publiczne kampanie edukacyjne oznaczają wszelkie działania mające na celu podnoszenie stanu świadomości ekologicznej społeczeństwa w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami w postaci zużytego sprzętu oraz wspomagające osiągnięcie wysokiego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, w tym informowanie przy wykorzystaniu środków masowego przekazu, ulotek, broszur informacyjnych i plakatów oraz organizowanie konkursów, konferencji i akcji o charakterze informacyjno-edukacyjnym.

2. Publiczne kampanie edukacyjne, o których mowa w ust. 1, powinny uwzględniać informowanie użytkowników w szczególności o:

1) możliwym wpływie substancji stosowanych w sprzęcie na środowisko i zdrowie ludzi;

2) metodach prowadzenia selektywnego zbierania;

3) dostępnych dla nich systemach zbierania;

4) ich roli w przyczynianiu się do ponownego użycia i odzysku, w tym recyklingu, zużytego sprzętu.

Art. 59.

1. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinien wynosić nie mniej niż 5 000 000 zł i nie może być zebrany w drodze subskrypcji otwartej.

2. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego powinien być pokryty w całości wkładami pieniężnymi przed złożeniem wniosku o zarejestrowanie organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego w Krajowym Rejestrze Sądowym.

3. Kapitał zakładowy organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może pochodzić z pożyczki lub kredytu ani być obciążony w jakikolwiek inny sposób.

4. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do utrzymywania na odrębnym rachunku bankowym kapitału własnego w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, o którym mowa w ust. 1.

4a. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, przedstawiać Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska zaświadczenie wydane przez bank prowadzący rachunek tej organizacji stwierdzające, że w ciągu całego poprzedniego roku kalendarzowego utrzymywała na odrębnym rachunku bankowym kapitał własny w wysokości co najmniej połowy minimalnego kapitału zakładowego, o którym mowa w ust. 1.

5. Akcje organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego mogą być wyłącznie akcjami imiennymi i nie mogą być zamienione na akcje na okaziciela.

6. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego nie może wydawać akcji uprzywilejowanych.

Art. 60.

Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana złożyć Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie 14 dni od dnia zarejestrowania, kopię statutu i odpis z Krajowego Rejestru Sądowego.

Art. 61.

1. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego jest obowiązana do zachowania w tajemnicy wszelkich danych przekazanych jej przez przedsiębiorców.

2. Obowiązek zachowania tajemnicy, o którym mowa w ust. 1, nie dotyczy obowiązków informacyjnych organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego wynikających z niniejszej ustawy.

Art. 62.

Jeżeli wprowadzający sprzęt zakończył działalność gospodarczą lub umowa z organizacją odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, o której mowa w art. 57 ust. 1, została wypowiedziana lub rozwiązana, organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która przejęła od niego obowiązki na podstawie umowy, jest obowiązana pokryć koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu i innych niż recykling procesów odzysku oraz unieszkodliwiania zużytego sprzętu.

Art. 63.

1. W przypadku otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązki ponownie obciążają wprowadzającego sprzęt w stosunku do masy sprzętu wprowadzonego przez niego do obrotu od dnia 1 stycznia roku, w którym nastąpiło otwarcie likwidacji lub ogłoszenie upadłości.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do złożenia sprawozdań, o których mowa w art. 24 ust. 1, art. 31 ust. 1, art. 33 ust. 4 oraz art. 67 ust. 1, za okres od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu otwarcia likwidacji lub ogłoszenia upadłości do końca roku kalendarzowego lub do dnia przejęcia obowiązków przez inną organizację odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Rozdział 10

Opłata produktowa

Art. 64.

1. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w art. 27a ust. 1 i art. 30 ust. 1, następuje na koniec roku kalendarzowego.

2. Wprowadzający sprzęt, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 30 ust. 1, jest obowiązany do wpłacenia opłaty produktowej, obliczanej odrębnie w przypadku nieosiągnięcia wymaganego poziomu:

1) odzysku,

2) recyklingu

– dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

3. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 27a ust. 1, jest obowiązany do wpłacenia opłaty produktowej dla każdej grupy sprzętu określonej w załączniku nr 1 do ustawy.

4. Rozliczenie wykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1, wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wniósł zabezpieczenie finansowe na dany rok kalendarzowy, następuje zgodnie z art. 20. W przypadku gdy należna opłata produktowa za nieosiągnięcie poziomów zbierania, poziomu odzysku i poziomu recyklingu jest wyższa niż zabezpieczenie finansowe, o którym mowa w art. 18 ust. 1, wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych jest obowiązany wpłacić obliczoną różnicę pomiędzy należną opłatą produktową a zabezpieczeniem finansowym.

Art. 65.

1. Podstawę obliczenia opłaty produktowej stanowi masa w kilogramach zużytego sprzętu.

2. Należną opłatę produktową oblicza się jako iloczyn stawki opłaty produktowej i różnicy pomiędzy wymaganym a osiągniętym poziomem odpowiednio zbierania, odzysku albo recyklingu zużytego sprzętu.

Art. 66.

1. Stawka opłaty produktowej wynosi:

1) dla grupy 5 rodzaje 2–5 sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy – od 4 zł do 20 zł za kilogram;

2) dla pozostałych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy – od 0 zł do 2 zł za kilogram.

2. Minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe stawki opłat produktowych, kierując się kosztami zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu dla poszczególnych rodzajów sprzętu.

Art. 67.

1. Wprowadzający sprzęt jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska rocznego sprawozdania, zawierającego odrębnie dla poszczególnych grup sprzętu określonych w załączniku nr 1 do ustawy informację o wysokości należnej opłaty produktowej, do dnia 15 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.

2. Minister właściwy do spraw środowiska określi, w drodze rozporządzenia, wzór rocznego sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób jego przekazywania, kierując się potrzebą ujednolicenia formy sprawozdania, ułatwienia jego przekazywania oraz zidentyfikowania wprowadzającego sprzęt i organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego.

Art. 68.

1. Obowiązek obliczenia należnej opłaty produktowej powstaje na koniec roku kalendarzowego.

2. Należna opłata produktowa jest wpłacana na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego funduszu ochrony środowiska i gospodarki wodnej do dnia 31 marca roku kalendarzowego następującego po roku, którego opłata dotyczy.

3. Jeżeli łączna wysokość opłaty produktowej za daną grupę sprzętu określoną w załączniku nr 1 do ustawy nie przekracza 50 zł, należnej opłaty produktowej nie wpłaca się.

Art. 69.

1. W razie stwierdzenia, że wprowadzający sprzęt nie dokonał wpłaty opłaty produktowej albo dokonał wpłaty w wysokości niższej od należnej, Główny Inspektor Ochrony Środowiska wydaje decyzję, w której ustala wysokość należnej opłaty produktowej.

2. W przypadku niewykonania decyzji, o której mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, Główny Inspektor Ochrony Środowiska określi, w drodze

decyzji, dodatkową opłatę produktową w wysokości odpowiadającej 50 % kwoty niewpłaconej należnej opłaty produktowej.

3. Do należności z tytułu opłat produktowych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199), z wyłączeniem art. 67, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

Rozdział 11

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 70.

Kto, wbrew przepisowi art. 5, przeprowadza demontaż zużytego sprzętu poza zakładem przetwarzania, podlega karze grzywny w wysokości od 2 000 zł do 100 000 zł.

Art. 71.

Kto, wbrew przepisom art. 7, art. 8 ust. 4 i 5 lub art. 13 ust. 1 i 2, nie składa wniosku o wpis do rejestru, wniosku o zmianę wpisu do rejestru albo wniosku o wykreślenie z rejestru albo składa wnioski nierzetelne,

podlega karze grzywny.

Art. 72.

Kto:

1) wbrew przepisowi art. 21, nie umieszcza numeru rejestrowego na fakturze,

2) wbrew przepisowi art. 22 ust. 1, nie dołącza wymaganych informacji do sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych,

3) wbrew przepisom art. 23, nie oznakowuje sprzętu oznakowaniem, którego wzór jest określony w załączniku nr 3 do ustawy,

4) wbrew przepisom art. 24 ust. 1 i 2, nie składa sprawozdania o ilości i masie wprowadzonego sprzętu albo składa sprawozdanie nierzetelne,

5) wbrew przepisowi art. 26 ust. 3, nie przekazuje prowadzącemu zakład przetwarzania informacji dotyczących ponownego użycia i przetwarzania zużytego sprzętu,

6) (uchylony),

7) wbrew przepisowi art. 31 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie zużytego sprzętu zebranego, poddanego przetwarzaniu, odzyskowi, w tym recyklingowi, oraz unieszkodliwianiu lub sprawozdania o osiągniętych poziomach zbierania, odzysku i recyklingu zużytego sprzętu albo składa sprawozdania nierzetelne,

8) wbrew przepisom art. 32 ust. 1 i 3, nie prowadzi dodatkowej ewidencji oraz nie przechowuje jej przez wymagany okres albo prowadzi te czynności nierzetelnie,

9) wbrew przepisowi art. 33 ust. 4, nie przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska wykazu zakładów przetwarzania albo przekazuje wykaz zawierający nierzetelne informacje

– podlega karze grzywny.

Art. 73.

Kto, wbrew przepisowi art. 35, nie oddaje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych zbierającemu zużyty sprzęt,

podlega karze grzywny.

Art. 74.

Kto, wbrew zakazowi określonemu w art. 36, umieszcza zużyty sprzęt łącznie z innymi odpadami,

podlega karze grzywny.

Art. 75.

Kto:

1) wbrew przepisowi art. 37 pkt 1, nie prowadzi selektywnego zbierania zużytego sprzętu,

2) wbrew przepisowi art. 37 pkt 2, nie przyjmuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych albo przyjmuje taki sprzęt odpłatnie,

2a) wbrew przepisowi art. 38, nie przekazuje zebranego zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania wpisanemu do rejestru,

2b) wbrew przepisowi art. 39, nie przekazuje wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacji o prowadzonej działalności,

3) wbrew przepisowi art. 40 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie zebranego i przekazanego do zakładu przetwarzania zużytego sprzętu albo składa sprawozdanie nierzetelne

– podlega karze grzywny.

Art. 76.

Kto:

1) wbrew przepisowi art. 41 pkt 2, nie umieszcza w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu,

2) wbrew przepisowi art. 41 pkt 3, sprzedaje sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych bez dołączonej informacji, o której mowa w art. 22 ust. 1, lub nieoznakowany zgodnie z art. 23,

3) wbrew przepisowi art. 42 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu przy sprzedaży sprzętu albo nie przyjmuje zużytego sprzętu nieodpłatnie,

4) wbrew przepisowi art. 42 ust. 2, nie przekazuje nieodpłatnie zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania lub sprzedawcy hurtowemu,

5) wbrew przepisowi art. 42 ust. 3, nie przekazuje nieodpłatnie zużytego sprzętu prowadzącemu zakład przetwarzania

– podlega karze grzywny.

Art. 77.

Kto:

1) wbrew przepisowi art. 44 ust. 1, nie przyjmuje zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych od zbierającego zużyty sprzęt albo przyjmuje zużyty sprzęt odpłatnie,

1a) wbrew przepisowi art. 44 ust. 2, nie usuwa składników niebezpiecznych, materiałów lub części składowych, określonych w załączniku nr 2 do ustawy,

2) [8] **wbrew przepisom art. 47 ust. 1 i 3, nie przekazuje odpadów powstałych w wyniku przetwarzania zużytego sprzętu prowadzącemu działalność w zakresie recyklingu, prowadzącemu działalność w zakresie innych niż recykling procesów odzysku lub prowadzącemu działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów,**

2a) [9] **wbrew przepisowi art. 47 ust. 4, nie przekazuje zużytych baterii i zużytych akumulatorów zbierającemu zużyte baterie lub zużyte akumulatory lub prowadzącemu zakład przetwarzania zużytych baterii lub zużytych akumulatorów,**

3) wbrew przepisowi art. 50 ust. 2, nie przekazuje zaświadczeń o zużytym sprzęcie albo sporządza zaświadczenia nierzetelne,

4) wbrew przepisowi art. 51 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie przyjętego zużytego sprzętu oraz o masie odpadów powstałych z przetworzenia zużytego sprzętu albo składa sprawozdanie nierzetelne

– podlega karze grzywny.

Art. 78.

Kto:

1) wbrew przepisowi art. 53 ust. 3, nie przekazuje zaświadczenia potwierdzającego recykling albo sporządza zaświadczenie nierzetelne,

2) wbrew przepisowi art. 54 ust. 3, nie przekazuje zaświadczenia potwierdzającego inne niż recykling procesy odzysku albo sporządza zaświadczenie nierzetelne,

3) wbrew przepisowi art. 56 ust. 1, nie składa sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych recyklingowi odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu lub sprawozdania o masie przyjętych oraz poddanych innemu niż recykling procesowi odzysku odpadów pochodzących ze zużytego sprzętu albo składa sprawozdania nierzetelne

– podlega karze grzywny.

Art. 79.

Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w art. 70–78, następuje na zasadach i w trybie określonych w Kodeksie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 80.

1. Wprowadzający sprzęt, który wprowadza do obrotu sprzęt, nie będąc wpisanym do rejestru, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 5 000 000 zł.

2. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisowi art. 18 ust. 1 nie dopełnia obowiązku wniesienia zabezpieczenia finansowego, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

3. Wprowadzający sprzęt, który wbrew przepisowi art. 25 ust. 2 nie przekazuje sprzedawcom detalicznym lub sprzedawcom hurtowym informacji o wysokości kosztów gospodarowania odpadami, obejmujących koszty zbierania, przetwarzania, recyklingu albo innego niż recykling procesu odzysku i unieszkodliwiania zużytego sprzętu, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 2 000 000 zł.

4. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który wbrew przepisowi art. 25 ust. 7 nie informuje w sposób określony w art. 25 ust. 3 i 5 dokonujących zakupu sprzętu o wysokości kosztów, o których mowa odpowiednio w art. 25 ust. 2 i 4, jeżeli taką informację uzyskał od wprowadzającego sprzęt, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 2 000 000 zł.

5. Wprowadzający sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 27 nie dopełnia obowiązku organizowania i finansowania odbierania od zbierających zużyty sprzęt, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

6. Wprowadzający sprzęt inny niż przeznaczony dla gospodarstw domowych, który wbrew przepisowi art. 29 ust. 1 nie dopełnia obowiązku zorganizowania i sfinansowania zbierania, przetwarzania, odzysku, w tym recyklingu, i unieszkodliwiania zużytego sprzętu pochodzącego od użytkowników innych niż gospodarstwa domowe, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

7. Wprowadzający sprzęt określony w grupie 5, rodzaje 2–5, w załączniku nr 1 do ustawy, który wbrew przepisowi art. 34 nie dopełnia obowiązku przekazania, w drodze umowy,

organizacji odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego obowiązków określonych w ustawie, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

8. Sprzedawca detaliczny i sprzedawca hurtowy, który wbrew przepisowi art. 41 pkt 1 prowadzi sprzedaż sprzętu pochodzącego od wprowadzającego sprzęt niezarejestrowanego w rejestrze, o którym mowa w art. 6, podlega karze pieniężnej w wysokości od 5 000 zł do 500 000 zł.

9. Organizacja odzysku sprzętu elektrycznego i elektronicznego, która wbrew przepisowi art. 58 ust. 3 nie dopełnia obowiązku przeznaczenia co najmniej 5 % swoich przychodów na publiczne kampanie edukacyjne, podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 1 000 000 zł.

10. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–9, wymierza, w drodze decyzji, wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

11. Ustalając wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–9, uwzględnia się stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu, a w szczególności masę sprzętu, którą wprowadzający sprzęt wprowadził do obrotu.

12. Kary pieniężne, o których mowa w ust. 1–9, wnosi się na odrębny rachunek bankowy wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska.

13. W sprawach dotyczących kar pieniężnych, o których mowa w ust. 1–9, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska.

Rozdział 12

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 81.

W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, z późn. zm.[8)]) w art. 2 w ust. 1 po pkt 15a dodaje się pkt 15b w brzmieniu:

„15b) kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), z wyjątkiem przepisów art. 41 pkt 2 i 3,”.

Art. 82.

W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000 r. Nr 14, poz. 176, z późn. zm.[9)]) w art. 23 w ust. 1 po pkt 16b dodaje się pkt 16c w brzmieniu:

„16c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), z tym

że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 64 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 83.

W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.[10)]) w art. 16 w ust. 1 po pkt 19b dodaje się pkt 19c w brzmieniu:

„19c) dodatkowej opłaty produktowej, o której mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), z tym że kosztem uzyskania przychodów są poniesione opłaty, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 oraz art. 64 ust. 2 tej ustawy,”.

Art. 84.

W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. Nr 132, poz. 622, z późn. zm.[11)]) w art. 3 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) udostępniają mieszkańcom na stronie internetowej oraz w sposób zwyczajowo przyjęty informację o znajdujących się na terenie gminy zbierających zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny pochodzący z gospodarstw domowych, o których mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), zawierającą:

a) firmę, oznaczenie siedziby i adres albo imię, nazwisko i adres zbierającego zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny,

b) adresy punktów zbierania zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, w tym punktów sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego,”.

Art. 85.

W ustawie z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 15, poz. 148, z późn. zm.[12)]) w art. 18a:

a) w ust. 2 w pkt 13 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 14 w brzmieniu:

„14) z opłat, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495).”;

b) w ust. 6 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) sfinansowanie wydatków bieżących i inwestycyjnych związanych z prowadzeniem rejestru, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz bazy danych o sprzęcie i zużytym sprzęcie, o której mowa w art. 15 ust. 3 tej ustawy.”.

Art. 86.

W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25, z późn. zm.[13)]) w art. 3 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) kontrola przestrzegania przez sprzedawców detalicznych i sprzedawców hurtowych przepisów art. 41 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495),”.

Art. 87.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. Nr 62, poz. 627, z późn. zm.[14)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 401 po ust. 12 dodaje się ust. 12a i 12b w brzmieniu:

„12a. Przychodami Narodowego Funduszu i wojewódzkich funduszy są także wpływy z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), a także wpływy z kar pieniężnych wymierzanych na podstawie art. 80 ust. 1 i 2 tej ustawy.

12b. Przychody, o których mowa w ust. 12a, Narodowy Fundusz przeznacza na dofinansowanie działań w zakresie:

1) odzysku, w tym przetwarzania i recyklingu,

2) edukacji ekologicznej dotyczącej zagospodarowania,

3) rozwoju nowych technologii recyklingu,

4) zbierania,

5) unieszkodliwiania

– zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego.”;

2) w art. 402:

a) w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Zarząd województwa oraz wojewódzki inspektor ochrony środowiska prowadzą wyodrębnione rachunki bankowe w celu gromadzenia i redystrybucji wpływów, o których mowa w art. 401 ust. 1 i 12a.”,

b) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:

„8. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i art. 69 ust. 2, oraz z kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, odpowiednio wojewódzkie fundusze, Główny Inspektor Ochrony Środowiska i wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska przekazują na odrębny rachunek bankowy Narodowego Funduszu, w terminie do końca następnego miesiąca po upływie każdego kwartału.

9. Główny Inspektor Ochrony Środowiska przed przekazaniem na rachunek Narodowego Funduszu wpływów z opłat, o których mowa w art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, pomniejsza je o 10 %, a kwotę uzyskaną z tytułu pomniejszenia przeznacza na koszty egzekucji ustalonej należnej opłaty produktowej oraz koszty weryfikacji ustalenia jej wysokości.”;

3) w art. 415 po ust. 6a dodaje się ust. 6b i 6c w brzmieniu:

„6b. Do zadań zarządu wojewódzkiego funduszu należy także sporządzanie i przekazywanie Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska kwartalnych informacji o przedsiębiorcach wpłacających opłaty, o których mowa w art. 64 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, z podaniem firmy, oznaczenia siedziby i adresu tych przedsiębiorców oraz wysokości kwoty wpłaconej z tytułu danej opłaty, w terminie do końca miesiąca po zakończeniu kwartału, którego dotyczą te informacje.

6c. Do zadań Zarządu Narodowego Funduszu należy także sporządzanie i przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw środowiska zbiorczej informacji o:

1) zgromadzonych wpływach z tytułu opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 2 tej ustawy,

2) sposobie przeznaczania środków pochodzących z opłat, o których mowa w art. 64 ust. 2 i art. 69 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, oraz kar pieniężnych, o których mowa w art. 80 ust. 1 i 2 tej ustawy

– w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku za poprzedni rok kalendarzowy.”.

Art. 88.

W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 62, poz. 628, z późn. zm.[15)]) w art. 37 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Posiadacz odpadów prowadzący zakład przetwarzania, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. Nr 180, poz. 1495), w zbiorczym zestawieniu danych, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany zawrzeć następujące informacje:

1) numer rejestrowy,

2) firmę przedsiębiorcy oraz oznaczenie jego siedziby i adres,

3) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki posiada,

4) adresy zakładów przetwarzania,

5) numer i nazwę grupy oraz numer i nazwę rodzaju sprzętu elektrycznego i elektronicznego, określone w załączniku nr 1 do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym, który przedsiębiorca prowadzący zakład przetwarzania zamierza przetwarzać.”.

Art. 89.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej (Dz. U. Nr 63, poz. 639, z późn. zm.[16)]) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 14 w ust. 1 uchyla się pkt 5;

2) uchyla się art. 34;

3) w załączniku nr 3 uchyla się poz. 2;

4) w załączniku nr 4 uchyla się poz. 15.

Rozdział 13

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 90.

1. Przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą, o której mowa w art. 7 ust. 1, jest obowiązany złożyć wniosek o wpisanie do rejestru, o którym mowa w art. 6, w terminie do dnia 30 września 2006 r.

2. Wprowadzający sprzęt, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany dołączyć do wniosku informacje o ilości i masie wprowadzonego sprzętu w okresie od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia 30 czerwca 2006 r., z podziałem na grupy i rodzaje sprzętu, określone w załączniku nr 1 do ustawy.

Art. 91.

Zbierający zużyty sprzęt przekażą wójtowi, burmistrzowi albo prezydentowi miasta informacje, o których mowa w art. 39 ust. 1, w terminie do dnia 30 września 2006 r.

Art. 92.

1. Prowadzący zakład przetwarzania jest obowiązany do dostosowania tego zakładu do wymagań technicznych, o których mowa w art. 45 i 46, oraz wystąpienia z wnioskiem o zmianę posiadanych decyzji związanych z gospodarką odpadami, w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli prowadzący zakład przetwarzania nie wystąpi z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, organ, który wydał decyzję w zakresie gospodarki odpadami, może z urzędu, bez odszkodowania, stwierdzić wygaśnięcie tej decyzji.

Art. 93.

Wpływy z tytułu opłaty produktowej od wprowadzenia na rynek krajowy lamp wyładowczych zgromadzone na rachunku Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i

Gospodarki Wodnej przeznacza się na dofinansowanie działań określonych w art. 401 ust. 12b ustawy, o której mowa w art. 87.

Art. 94.

Przepisów art. 23 ust. 1 i 2 oraz art. 41 pkt 1 i 3 nie stosuje się do sprzętu wprowadzanego przed dniem 14 sierpnia 2005 r.

Art. 95.

Przepisy art. 25 ust. 2–6 stosuje się w przypadku:

1) sprzętu określonego w grupach 2–10 w załączniku nr 1 do ustawy – do dnia 13 lutego 2011 r.;

2) sprzętu określonego w grupie 1 w załączniku nr 1 do ustawy – do dnia 13 lutego 2013 r.

Art. 95a.

W przypadku osiągnięcia przez wprowadzającego sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych minimalnego rocznego poziomu zbierania zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w wysokości:

1) w 2009 r.:

a) do 50 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,

b) powyżej 50 % do 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej,

c) powyżej 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 10 % należnej opłaty produktowej;

2) w 2010 r.:

a) do 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 100 % należnej opłaty produktowej,

b) powyżej 75 % wyznaczonego poziomu zbierania wprowadzający sprzęt wpłaca 75 % należnej opłaty produktowej.

Art. 96.

[10] Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 18–20, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.;

2) art. 6–14, art. 24, art. 31, art. 39, art. 40, art. 42, art. 51, art. 56, art. 71, art. 72 pkt 4 i 7, art. 75 pkt 3, art. 76 pkt 3–5, art. 77 pkt 4, art. 78 pkt 3, art. 80, art. 85 i art. 88, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2006 r.;

3) art. 21, art. 33, art. 72 pkt 1 i art. 84, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2006 r.;

4) art. 28, art. 30 ust. 1, ust. 2 pkt 2 i ust. 3–6, art. 64–69, art. 82, art. 83, art. 87, art. 89 i art. 93, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2008 r.;

5) art. 30 ust. 2 pkt 1, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

Załącznik 1. **[GRUPY I RODZAJE SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO]**

Załączniki do ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. (poz. 1495)

Załącznik nr 1

GRUPY I RODZAJE SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

Nr grupy	Rodzaje sprzętu elektrycznego i elektronicznego
1	2
1	**Wielkogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego**
	1. Wielkogabarytowe urządzenia chłodzące
	2. Chłodziarki
	3. Zamrażarki
	4. Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do chłodzenia, konserwowania i przechowywania żywności
	5. Pralki
	6. Suszarki do ubrań
	7. Zmywarki
	8. Urządzenia kuchenne, w tym kuchenki
	9. Piece elektryczne
	10. Elektryczne płyty grzejne
	11. Mikrofalówki
	12. Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do gotowania i innego typu przetwarzania żywności
	13. Elektryczne urządzenia grzejne
	14. Grzejniki elektryczne
	15. Pozostałe wielkogabarytowe urządzenia używane do ogrzewania pomieszczeń, łóżek, mebli wypoczynkowych

	16. Wentylatory elektryczne
	17. Urządzenia klimatyzacyjne
	18. Pozostały sprzęt wentylujący, wyciągi wentylacyjne i sprzęt konfekcjonujący
2	**Małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego**
	1. Odkurzacze
	2. Zamiatacze do dywanów
	3. Pozostałe urządzenia czyszczące
	4. Urządzenia używane do szycia, dziania, tkania i innego typu przetwarzania wyrobów włókienniczych
	5. Żelazka i pozostałe urządzenia do prasowania, maglowania i pozostałe urządzenia służące do pielęgnacji ubrań

1	2
	6. Tostery
	7. Frytownice
	8. Rozdrabniacze, młynki do kawy oraz urządzenia do otwierania i zamykania pojemników i opakowań
	9. Noże elektryczne
	10. Urządzenia do strzyżenia włosów, suszenia włosów, szczotkowania zębów, golenia, masażu oraz pozostałe urządzenia do pielęgnacji ciała
	11. Zegary, zegarki oraz urządzenia do celów odmierzania, wskazywania lub rejestrowania czasu
	12. Wagi
	13. Pozostałe małogabarytowe urządzenia gospodarstwa domowego
3	**Sprzęt teleinformatyczny i telekomunikacyjny**
	A. Scentralizowane przetwarzanie danych:
	1. Komputery duże
	2. Stacje robocze
	3. Jednostki drukujące
	B. Komputery osobiste:
	1. Komputery osobiste stacjonarne, w tym procesor, mysz, monitor i klawiatura
	2. Laptopy, w tym procesor, mysz, monitor i klawiatura
	3. Notebooki
	4. Notepady
	5. Drukarki
	6. Sprzęt kopiujący

	7. Elektryczne i elektroniczne maszyny do pisania
	8. Kalkulatory kieszonkowe i biurowe
	9. Pozostały sprzęt do zbierania, przechowywania, przetwarzania, prezentowania lub przekazywania informacji drogą elektroniczną
	10. Terminale i systemy użytkownika
	11. Faksy
	12. Teleksy
	13. Telefony
	14. Automaty telefoniczne
	15. Telefony bezprzewodowe
	16. Telefony komórkowe
	17. Systemy zgłoszeniowe/sekretarki automatyczne
	18. Pozostałe produkty lub sprzęt służący do transmisji głosu, obrazu lub innych informacji za pomocą technologii telekomunikacyjnej

1	2
4	**Sprzęt audiowizualny**
	1. Odbiorniki radiowe
	2. Odbiorniki telewizyjne
	3. Kamery video
	4. Sprzęt video
	5. Sprzęt hi-fi
	6. Wzmacniacze dźwięku
	7. Instrumenty muzyczne
	8. Pozostałe produkty lub urządzenia wykorzystywane do nagrywania lub kopiowania dźwięku lub obrazów, w tym sygnałów, lub wykorzystujące technologie przesyłu dźwięku i obrazu inne niż telekomunikacyjne
5	**Sprzęt oświetleniowy**
	1. Oprawy oświetleniowe do lamp fluorescencyjnych, z wyjątkiem opraw oświetleniowych stosowanych w gospodarstwach domowych
	2. Liniowe lampy fluorescencyjne
	3. Kompaktowe lampy fluorescencyjne
	4. Wysokoprężne lampy wyładowcze, w tym ciśnieniowe lampy sodowe oraz lampy metalohalogenkowe
	5. Niskoprężne lampy sodowe
	6. Pozostałe urządzenia oświetleniowe służące do celów rozpraszania i kontroli światła, z wyjątkiem żarówek

6	**Narzędzia elektryczne i elektroniczne, z wyjątkiem wielkogabarytowych, stacjonarnych narzędzi przemysłowych**
	1. Wiertarki
	2. Piły
	3. Maszyny do szycia
	4. Urządzenia do skręcania, mielenia, piaskowania, przemiału, piłowania, cięcia, nawiercania, robienia otworów, nabijania, składania, gięcia lub podobnych metod przetwarzania drewna, metalu i innych materiałów
	5. Narzędzia do nitowania, przybijania lub przyśrubowania lub usuwania nitów, gwoździ, śrub lub podobnych zastosowań
	6. Narzędzia do spawania, lutowania lub podobnych zastosowań
	7. Urządzenia do rozpylania, rozprowadzania, rozpraszania lub innego typu nanoszenia cieczy lub substancji gazowych innymi metodami
	8. Narzędzia do koszenia trawy lub innych prac ogrodniczych
	9. Pozostałe narzędzia elektryczne i elektroniczne
7	**Zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy**
	1. Kolejki elektryczne lub tory wyścigowe

1	2
	2. Kieszonkowe konsole do gier video
	3. Gry video
	4. Komputerowo sterowane urządzenia do uprawiania sportów rowerowych, nurkowania, biegania, wiosłowania
	5. Sprzęt sportowy z elektrycznymi lub elektronicznymi częściami składowymi
	6. Automaty uruchamiane monetą, banknotem (pieniądzem papierowym), żetonem lub innym podobnym artykułem
	7. Pozostałe zabawki, sprzęt rekreacyjny i sportowy
8	**Wyroby medyczne, z wyjątkiem wszystkich wszczepianych i skażonych produktów**
	1. Sprzęt do radioterapii
	2. Sprzęt do badań kardiologicznych
	3. Sprzęt do dializoterapii
	4. Sprzęt do wentylacji płuc
	5. Urządzenia medyczne wykorzystujące technikę nuklearną
	6. Sprzęt laboratoryjny do diagnostyki *in vitro*
	7. Analizatory
	8. Zamrażarki laboratoryjne

	9. Testy płodności
	10. Pozostałe urządzenia do wykrywania, zapobiegania, monitorowania, leczenia, łagodzenia przebiegu choroby, urazów lub niepełnosprawności
9	**Przyrządy do nadzoru i kontroli**
	1. Czujniki dymu
	2. Regulatory ciepła
	3. Termostaty
	4. Urządzenia pomiarowe, ważące lub do nastawu używane w gospodarstwie domowym lub jako sprzęt laboratoryjny
	5. Pozostałe przyrządy nadzoru i kontroli używane w obiektach i instalacjach przemysłowych (np. w panelach sterowniczych)
10	**Automaty do wydawania**
	1. Automaty do wydawania napojów gorących
	2. Automaty do wydawania butelek lub puszek z zimnymi i gorącymi napojami
	3. Automaty do wydawania produktów stałych
	4. Automaty do wydawania pieniędzy – bankomaty
	5. Inne wydające wszelkiego rodzaju produkty

Załącznik 2. **[SKŁADNIKI NIEBEZPIECZNE, MATERIAŁY LUB CZĘŚCI SKŁADOWE, KTÓRE POWINNY BYĆ USUNIĘTE ZE ZUŻYTEGO SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO]**

Załącznik nr 2

SKŁADNIKI NIEBEZPIECZNE, MATERIAŁY LUB CZĘŚCI SKŁADOWE, KTÓRE POWINNY BYĆ USUNIĘTE ZE ZUŻYTEGO SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

1. Z zebranego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, co najmniej w pierwszej kolejności, należy usunąć:

1) PCB,

2) części składowe zawierające rtęć, w tym wyłączniki lub podświetlacze,

3) baterie i akumulatory,

4) płytki obwodów drukowanych do telefonów komórkowych oraz inne wyroby, jeżeli powierzchnia płytek obwodów drukowanych jest większa niż 10 centymetrów kwadratowych,

5) wkłady drukujące, płynne i proszkowe, a także tonery barwiące,

6) tworzywo sztuczne zawierające związki bromu zmniejszające palność,

7) azbest oraz części składowe zawierające azbest,

8) lampy elektronopromieniowe,

9) wodorochlorofluorowęglowodory (HCFC), chlorofluorowęglowodory (CFC), wodorofluorowęglowodory (HFC) lub węglowodory (HC),

10) gazowe lampy wyładowcze,

11) wyświetlacze ciekłokrystaliczne wraz z obudową, jeżeli ją zawierają, o powierzchni większej niż 100 cm^2 oraz wszystkie tego typu podświetlacze z gazowymi lampami wyładowczymi,

12) zewnętrzne okablowanie elektryczne,

13) części składowe zawierające ogniotrwałe włókna ceramiczne, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 11 stycznia 2001 r. o substancjach i preparatach chemicznych,

14) części składowe zawierające substancje promieniotwórcze, z wyjątkiem części składowych, w przypadku których aktywność całkowita i stężenie promieniotwórcze izotopów promieniotwórczych nie przekraczają wartości określonych jako kryteria zwolnienia z obowiązku uzyskania zezwolenia albo zgłoszenia w przepisach wydanych na podstawie art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe,

15) kondensatory elektrolityczne (wysokość > 25 mm, średnica > 25 mm lub proporcjonalnie podobne wielkości),

16) oleje ze sprężarek.

2. Zebrany zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, z którego usunięto substancje i preparaty oraz części składowe wymienione w ust. 1, należy przetworzyć w następujący sposób:

1) z lamp elektronopromieniowych – należy usunąć osłonę fluorescencyjną,

2) z urządzeń zawierających gazy zubożające warstwę ozonową lub mające potencjał powodowania globalnego efektu cieplarnianego (GWP) powyżej 15, w tym gazy znajdujące się w piankach oraz obwodach chłodzących – gazy należy właściwie odessać i odpowiednio je oczyścić, zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową (Dz. U. Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 175, poz. 1458),

3) z gazowych lamp wyładowczych – należy usunąć rtęć.

Załącznik 3. **[WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO]**

Załącznik nr 3

WZÓR OZNAKOWANIA SPRZĘTU ELEKTRYCZNEGO I ELEKTRONICZNEGO

Symbol wskazujący na selektywne zbieranie sprzętu elektrycznego i elektronicznego składa się z przekreślonego, kołowego kontenera na odpady, jak pokazano poniżej. Symbol należy umieścić w sposób wyraźny, czytelny i trwały.

[1)] Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia dyrektywy 2002/96/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego (Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2003, str. 34 i L 345 z 31.12.2003, str. 106).

Dane dotyczące aktu prawa Unii Europejskiej ogłoszonego przed dniem 1 maja 2004 r., zamieszczone w niniejszej ustawie, dotyczą ogłoszenia tego aktu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej – wydanie specjalne.

Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach oraz ustawę z dnia 11 maja 2001 r. o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej i opłacie depozytowej.

[2)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 758, Nr 130, poz. 1087 i Nr 175, poz. 1458 i 1462.

[3)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1458 i 1462.

[4)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 729 i Nr 175, poz. 1458.

[5)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 100, poz. 1085, Nr 123, poz. 1350 i Nr 125, poz. 1367, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 142, poz. 1187, z 2003 r. Nr 189, poz. 1852, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 179, poz. 1485.

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 127, poz. 1090, Nr 141, poz. 1178, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1679 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 80, poz. 718, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 193, poz. 1884, Nr 217, poz. 2124 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 68, poz. 623, Nr 91, poz. 870 i 871, Nr 96, poz. 959 i Nr 116, poz. 1203 oraz z 2005 r. Nr 86, poz. 732 i Nr 172, poz. 1438.

[7)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022, z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592, Nr 190, poz. 1865 i Nr 228, poz. 2259, z 2004 r. Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 729, Nr 130, poz. 1087, Nr 163, poz. 1362, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1462.

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954 i Nr 163, poz. 1362.

[9)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 22, poz. 270, Nr 60, poz. 703, Nr 70, poz. 816, Nr 104, poz. 1104, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1324, z 2001 r. Nr 4, poz. 27, Nr 8, poz. 64, Nr 52, poz. 539, Nr 73, poz. 764, Nr 74, poz. 784, Nr 88, poz. 961, Nr 89, poz. 968, Nr 102, poz. 1117, Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190, Nr 125, poz. 1363 i 1370 i Nr 134, poz. 1509, z 2002 r. Nr 19, poz. 199, Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 715, Nr 89, poz. 804, Nr 135, poz. 1146, Nr 141, poz. 1182, Nr 169, poz. 1384, Nr 181, poz. 1515, Nr 200, poz. 1679 i Nr 240, poz. 2058, z 2003 r. Nr 7, poz. 79, Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 595, Nr 84, poz. 774, Nr 90, poz. 844, Nr 96, poz. 874, Nr 122, poz. 1143, Nr 135, poz. 1268, Nr 137, poz. 1302, Nr 166, poz. 1608, Nr 202, poz. 1956, Nr 222, poz. 2201, Nr 223, poz. 2217 i Nr 228, poz. 2255, z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1163, Nr 116, poz. 1203, 1205 i 1207, Nr 120, poz. 1252, Nr 123, poz. 1291, Nr 162, poz. 1691, Nr 210, poz. 2135, Nr 263, poz. 2619 i Nr 281, poz. 2779 i 2781 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 30, poz. 262, Nr 85, poz. 725, Nr 86, poz. 732, Nr 90, poz. 757, Nr 102, poz. 852, Nr 143, poz. 1199 i 1202, Nr 155, poz. 1298, Nr 164, poz. 1365 i 1366, Nr 169, poz. 1418 i 1420, Nr 177, poz. 1468 i Nr 179, poz. 1484.

[10)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420 i Nr 179, poz. 1484.

[11)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 60, poz. 369 i Nr 121, poz. 770, z 2000 r. Nr 22, poz. 272, z 2001 r. Nr 100, poz. 1085 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 85, poz. 729 i Nr 175, poz. 1458.

[12)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 65, poz. 594, Nr 96, poz. 874, Nr 166, poz. 1611 i Nr 189, poz. 1851, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 93, poz. 890, Nr 121, poz. 1264, Nr 123, poz. 1291, Nr 210, poz. 2135 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 14, poz. 114 i Nr 64, poz. 565.

[13)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360, z 2003 r. Nr 223, poz. 2220 i Nr 229, poz. 2275 oraz z 2004 r. Nr 34, poz. 293.

[14)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 115, poz. 1229, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 233, poz. 1957, z 2003 r. Nr 46, poz. 392, Nr 80, poz. 717 i 721, Nr 162, poz. 1568, Nr 175, poz. 1693, Nr 190, poz. 1865 i Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 49, poz. 464, Nr 70, poz. 631, Nr 91, poz. 875, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959, Nr 121, poz. 1263, Nr 273, poz. 2703 i Nr 281, poz. 2784 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 62, poz. 552, Nr 113, poz. 954, Nr 130, poz. 1087, Nr 132, poz. 1110, Nr 163, poz. 1362, Nr 167, poz. 1399, Nr 169, poz. 1420 i Nr 175, poz. 1458 i 1462.

[15)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 113, poz. 984 i Nr 199, poz. 1671, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1208 i Nr 191, poz. 1956 oraz z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 90, poz. 758, Nr 130, poz. 1087 i Nr 175, poz. 1458 i 1462

[16)] Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 121, poz. 1263 oraz z 2005 r. Nr 33, poz. 291 i Nr 175, poz. 1458.

[1] Art. 1a dodany przez art. 114 pkt 1 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[2] Załącznik nr 2 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 9 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[3] Art. 10 ust. 3 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[4] Art. 31 ust. 1 pkt 2 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[5] Art. 33 ust. 4 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 5 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[6] Art. 47 ust. 4 dodany przez art. 114 pkt 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[7] Art. 56 ust. 1 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 7 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[8] Art. 77 pkt 2 w brzmieniu ustalonym przez art. 114 pkt 8 lit. a) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[9] Art. 77 pkt 2a dodany przez art. 114 pkt 8 lit. b) ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o bateriach i akumulatorach (Dz.U. Nr 79, poz. 666). Zmiana weszła w życie 12 czerwca 2009 r.

[10] Ustawa wchodzi w życie 21 października 2005 r.